
Καρκίνος: περιθώριο δίχως εξήγηση

Ο καρκίνος αποτελεί την σοβαρότερη μη θεραπεύσιμη ασθένεια παγκοσμίως. Ο όρος καρκίνος δεν αποδίδεται σε μία και μόνη ασθένεια, αλλά σε μία ομάδα ασθενειών με κύριο χαρακτηριστικό τον ανεξέλεγκτο πολλαπλασιασμό των κυττάρων. Είναι υπεύθυνος για τεράστια ποσοστά ανθρώπινων απωλειών, ακριβώς μετά από τις καρδιοπάθειες.

Ερευνώντας το θέμα και ψάχνοντας γι' αυτό επισκεφθήκαμε μεταξύ άλλων και το Σύλλογο Καρκινοπαθών Κοζάνης. Μετά από τα στοιχεία που συλλέξαμε καταλήξαμε στα ακόλουθα συμπεράσματα :

- Η πρώτη εμφάνιση του καρκίνου τοποθετείται, με βάση διάφορες αρχαιολογικές ανακαλύψεις στην Αρχαία Αίγυπτο. Συγκεκριμένα βρέθηκε σε μορφές, όπως οστεοσάρκωμα σε οστά κεφαλής και αυχένα στις μούμιες, καθώς έχει βρεθεί αναφορά στην συγκεκριμένη νόσο σε πάπυρο ο οποίος χρονολογείται το 1600 π.Χ.
- Ο καρκίνος δεν κάνει διακρίσεις, ούτε στο φύλο, ούτε στην ηλικία. Προσβάλλει άνδρες και γυναίκες σε όλο το εύρος των ηλικιών.
- Η πρόληψη αποτελεί βασικό κριτήριο για την αποφυγή της ασθένειας αυτής. Με την κατάλληλη πρόληψη υπάρχουν πιθανότητες, ακόμη και 100%, πλήρους ίασης του καρκίνου.
- Τα άτομα που βρίσκονται αντιμέτωπα με οποιαδήποτε μορφή καρκίνου συχνά βιώνουν τον κοινωνικό αποκλεισμό από τον κοινωνικό περίγυρο, ακόμη και από στενά συγγενικά πρόσωπα που τους εγκαταλείπουν. Επιπλέον περιθωριοποιούνται, πράγμα που έχει αρνητικές συνέπειες στην ψυχολογία τους και τους οδηγεί στην εσωστρέφεια και στην αποξένωση από την κοινωνική ζωή. Με τον τρόπο αυτό στερούνται την ευχάριστη πλευρά της ζωής και όλες τις απολαύσεις, κάτι που δυσχεραίνει την ίαση της ασθένειας.

Η πρόεδρος του Συλλόγου, κ. Δινοπούλου, μας μίλησε για πολλές πτυχές του θέματος. Παραθέτουμε εδώ ένα απόσπασμα της συνέντευξης μαζί της:

- **Ποιες είναι οι πιθανότητες πλήρους ίασης της νόσου;**
Μπορεί να υπάρξει πλήρης ίαση του καρκίνου, αν τον προλάβουμε.
Υπάρχουν, δηλαδή, 100% πιθανότητες για πλήρη ίαση, αν το προλάβουμε.
- **Υπάρχουν κάποιοι παράγοντες που μπορούν να προκαλέσουν αυτό το είδος καρκίνου;**

Δεν έχει βρεθεί ακόμα τι είναι αυτό που προκαλεί τον καρκίνο. Όμως ξέρουμε από ιατρικά στατιστικά ότι δεν είναι καλό το κάπνισμα, το αλκοόλ, η μεγάλη έκθεση στην ακτινοβολία, η παχυσαρκία, η κακή διατροφή. Αυτά κατά κάποιον τρόπο επηρεάζουν τον καρκίνο του μαστού. Όπως και τα δύο γονίδια BRCA1 και BRCA2. Ο καρκίνος δεν κληρονομείται, μπορεί όμως να κληρονομήσει κανείς αυτά τα δύο γονίδια, τα οποία μεταλλάσσονται. Δηλαδή, κληρονομείς την προδιάθεση, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι θα νοσήσεις από καρκίνο οπωσδήποτε.

- ***Πώς θα μπορούσε να βοηθήσει ο σύντροφος ή η οικογένεια μια γυναίκα που έχει καρκίνο του μαστού;***

Συμβαίνουν διάφορα πράγματα. Όταν νοσήσει μία γυναίκα, για κάποιον λόγο, όλοι αποστασιοποιούνται, ή τουλάχιστον οι περισσότεροι. Δεν θέλουν να πάρουν αυτό το «βάρος» πάνω τους - γιατί σαν βάρος το βλέπουνε-πιστεύοντας ότι θα πέσουν οι ίδιοι, και όχι οι ασθενείς, σε μία κακή ψυχολογική κατάσταση. Είναι σημαντικό να βρίσκονται δίπλα σου οι άνθρωποί σου, δηλαδή να σε σκέφτονται. Δεν θέλουμε πολλά πράγματα, μονάχα ένα τηλέφωνο, μια γλυκιά κουβέντα, μια αγκαλιά, ένα χαμόγελο.

- ***Πώς θα μπορούσε να βοηθήσει η κοινωνία μας τα άτομα που πάσχουν από αυτού του είδους τον καρκίνο;***

Δυστυχώς υπάρχουν ακόμα πολλά ταμπού στις πόλεις. Θα μπορούσε, η κοινωνία, να ενημερώνει περισσότερο τον κόσμο για να ξέρουνε πώς θα αντιμετωπίσουν και πώς θα διαχειριστούν τέτοιες καταστάσεις –νομίζω είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό-. Εγώ το βλέπω από τις ομιλίες που κάνουμε, δεν θα σηκωθεί εύκολα ο άλλος να έρθει να ενημερωθεί. Μας έχει τύχει να ζητήσουμε από δικά μας άτομα να παραβρεθούν στις ενημερωτικές μας δράσεις, όμως τελικά προτίμησαν να κάνουν κάτι πιο «ευχάριστο» για αυτούς, δίχως να έχουν στον νου τους ότι ο καρκίνος, δυστυχώς, είναι για όλους, είναι έξω από την πόρτα του καθενός, και είναι τόσο ... δημοκρατικός που δεν κάνει διακρίσεις, πλούσιους, φτωχούς, νέους και μεγαλύτερους. Άρα πιστεύω ότι θα πρέπει να ενημερώνεται η κοινωνία, ώστε να μπορούν βοηθήσουν όσους τους χρειάζονται.

- ***Υπάρχουν δομές στην Ελλάδα και συγκεκριμένα στην πόλη μας που μπορούν να βοηθήσουν τα άτομα που έχουν διαγνωστεί με καρκίνο του μαστού στον ψυχολογικό τομέα;***

Όχι, δυστυχώς δεν υπάρχουν φορείς και δομές –και το λέω δυστυχώς γιατί αυτό δεν είναι δουλειά των συλλόγων, είναι δουλειά του κράτους- απλά σε αυτήν την κατεύθυνση βρισκόμαστε εμείς οι σύλλογοι, και προσπαθούμε εμείς να βοηθάμε τους ανθρώπους, δημιουργώντας ομάδες μέσα στον

σύλλογο, και με την βοήθεια ψυχολόγου. Αν και θα έπρεπε να υπάρχει ψυχολόγος σε κάθε ογκολογικό συμβούλιο –δηλαδή όταν πηγαίνουμε στον ογκολόγο μας για τις εξετάσεις μας, για το ραντεβού μας το καθιερωμένο, ή όταν κάνουμε τα χειρουργεία μας, το πιο σωστό θα ήταν αυτό: μαζί με τον ογκολόγο, τον χειρουργό, τους θεραπευτές, να υπάρχει και ένας ψυχολόγος-δυστυχώς στην Ελλάδα δεν υπάρχει αυτό. Στο εξωτερικό όμως, τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά. Εκεί υπάρχει η «ολιστική ιατρική» -δηλαδή νοσεί κάποιος, κάνει το χειρουργείο του, τις θεραπείες του, ταυτόχρονα κάνει την γυμναστική του, αφού υπάρχουν ειδικοί χώροι, τον καθοδηγούν όσο αναφορά την διατροφή και την φυσική του κατάσταση-. Η επιστήμη της ψυχολογίας, έχει βοηθήσει σε πολύ μεγάλο βαθμό αυτούς τους ανθρώπους, γι' αυτό και τόνισα πριν ότι είναι απαραίτητη η παρουσία ψυχολόγου στα ογκολογικά συμβούλια. Βέβαια αυτό εξαρτάται και από το εσωτερικό του κάθε ανθρώπου ξεχωριστά, καθώς είναι κάποιοι άνθρωποι που «κατεβάζουνε ρολά», βάζουν τοίχο και αποστασιοποιούνται από τους πάντες, πράγμα που δεν είναι καλό. Σε αυτές τις περιπτώσεις, το ιδανικό είναι να είμαστε με ανθρώπους και να το συζητάμε, να μην κλεινόμαστε στο καβούκι μας. Νομίζω ότι ο σύλλογος αυτός, βοηθάει στην ψυχολογική κατάσταση των ανθρώπων αυτών, που συναντιούνται σε δράσεις και ομιλίες, αφού οι περισσότεροι σκέφτονται ότι «πέρασε και αυτός αυτό που περνάω εγώ, και είναι καλά», και είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό, επειδή τους δημιουργείται μία ελπίδα.

- ***Τι θα λέγατε σε μία γυναίκα που μόλις είχε διαγνωστεί με καρκίνο του μαστού;***

Θα της έλεγα να μην φοβάται, να μην υπάρχει πανικός, χρειάζεται ψυχραιμία και δύναμη. Δεν θα πρέπει να βάλει το κεφάλι της κάτω, θα πρέπει να σκέφτεται πολύ αισιόδοξα, ξέρουμε πλέον πάρα πολύ καλά ότι το 50% του καρκίνου είναι θεραπεύσιμο μετά από χειρουργείο και θεραπείες, και το άλλο 50% θεραπεύεται με την ψυχολογία μας. Χρειάζεται πάρα πολύ καλή ψυχολογία, και αυτό που θα τονίσω πάλι είναι η έγκαιρη διάγνωση, η οποία γίνεται με την πρόληψη. Οτιδήποτε και αν χρειαστεί, ο σύλλογος είναι εδώ, εγώ είμαι εδώ, όλοι είμαστε εδώ, για να μπορέσουμε να βοηθήσουμε την όποια γυναίκα περάσει αυτό που περάσαμε εμείς.

Εμείς από την πλευρά μας θα θέλαμε τέλος να τονίσουμε τα εξής:

Έχετε αναλογιστεί ποτέ για ποιον λόγο, παρόλο που έχουμε εξελιχθεί σημαντικά σε πολλούς τομείς και ειδικά στο κομμάτι της ιατρικής, συνεχίζουν να υπάρχουν πολλά «ταμπού» στην κοινωνία μας με μεγαλύτερο αυτό του καρκίνου;

Έχουμε σκεφτεί ποτέ, ο καθένας ξεχωριστά, πώς μπορεί να νιώθουν αυτοί οι άνθρωποι, που χωρίς να φταίνε οι ίδιοι βρίσκονται ξαφνικά στο περιθώριο, λόγω

κάποιας ασθένειας με την οποία έχουν διαγνωστεί; Πώς θα νιώθαμε εμείς στην θέση τους;

Καλό θα ήταν λοιπόν, αν κάποτε συναντήσουμε έναν άνθρωπο ο οποίος πάσχει από κάποιο είδος καρκίνου, να μην τον κατακρίνουμε για αυτό και να τον οδηγήσουμε στο περιθώριο.

Αν το κάνουμε αυτό, δεν θα πετύχουμε τίποτα, δεν θα πάμε μπροστά σαν κοινωνία και δεν θα βοηθήσουμε και τον ίδιο.

Αμανατίδου Βάλια, τμήμα Α2
Βουτσκίδου Σοφία, τμήμα Β2
Δίντσκος Βαλάντης, τμήμα Β2
Λέκα Σάρα, τμήμα Β2
Τόσκα Μαρία, τμήμα Β4
Τσιάνα Βασιλική, τμήμα Β4

Πηγή εικόνας :

<https://www.vita4you.gr/blog-vita4you/el/item/632-karkinos-mporeite-na-ton-prolabete.html>